Biblia etiopiană
4 Baruch, sau Paralipomena lui Ieremia

https://www.pseudepigrapha.com/EtheopianBible/Etheopian4Baruch.html

Capitolul 1

1 După ce copiii lui Israel au fost duşi în robie de regele haldeilor, Dumnezeu i-a zis lui Ieremia: „Ieremia, slujitorul Meu ales, scoală-te şi ieşi din cetatea aceasta, tu şi Baruc, căci o voi nimici din cauza mulţimii păcatelor celor ce locuiesc în ea.

2 Căci rugăciunile tale sunt ca un stâlp solid în mijlocul ei şi ca un zid indestructibil care o înconjoară.

3 Acum, dar, scoală-te şi ieşi înainte ca oastea haldeilor să o înconjoare!”

4 Ieremia a răspuns şi a zis: „Doamne, te rog, dă-mi voie mie, slujitorului Tău, să vorbesc înaintea Ta.”

5 Domnul i-a zis: „Vorbeşte, slujitorul Meu ales, Ieremia!”

6 Ieremia a luat cuvântul şi a zis: „Doamne Atotputernice, vei da cetatea aleasă în mâinile haldeilor, pentru ca regele, împreună cu mulţimea poporului său, să se laude şi să zică: „Am biruit cetatea sfântă a lui Dumnezeu!”

7 Nu, Doamne, dar dacă este voia Ta, să fie nimicită de mâinile Tale.

8 Domnul i-a zis lui Ieremia: „Fiindcă tu eşti alesul Meu, scoală-te şi ieşi din cetatea aceasta, tu şi Baruc, căci o voi nimici din cauza mulţimii păcatelor celor ce locuiesc în ea.

9 Căci nici împăratul, nici oastea lui nu vor putea intra în ea, dacă nu-i voi deschide eu mai întâi porţile.

10 Scoală-te, dar, du-te la Baruc şi spune-i aceste cuvinte:

11 Şi când te vei scula în ceasul al şaselea din noapte, ieşi pe zidurile cetăţii şi îţi voi arăta că, dacă nu voi nimici mai întâi cetatea, ei nu vor putea intra în ea.”

12 După ce a spus aceste cuvinte, Domnul S-a îndepărtat de la Ieremia.

Capitolul 2

1 Ieremia a alergat şi a spus aceste lucruri lui Baruc; şi când au intrat în templul lui Dumnezeu, Ieremia şi-a rupt hainele, şi-a pus ţărână pe cap şi a intrat în locul sfânt al lui Dumnezeu.

2 Când l-a văzut Baruc cu ţărână împrăştiată pe cap şi hainele sfâşiate, a strigat cu glas tare, zicând: „Părinte Ieremia, ce faci? Ce păcat a săvârşit poporul?

3 (Căci ori de câte ori poporul păcătuia, Ieremia îşi presăra ţărână pe cap şi se ruga pentru popor până când păcatul lor era iertat.)

4 Baruc l-a întrebat, zicând: „Părinte, ce este aceasta?”

5 Ieremia i-a zis: „Nu-ţi rupe hainele, ci să ne sfâşiem inimile! Şi să nu scoatem apă pentru jgheab, ci să plângem şi să le umplem cu lacrimi! Căci Domnul nu va avea milă de acest popor.”

6 Baruc a zis: „Părinte Ieremia, ce s-a întâmplat?”

7 Ieremia a zis: „Dumnezeu dă cetatea în mâinile regelui haldeenilor, ca să-l ducă pe popor captiv în Babilon.”

8 Când a auzit Baruc aceste lucruri, şi-a rupt şi el hainele şi a zis: „Părinte Ieremia, cine ţi-a făcut cunoscut acest lucru?”

9 Ieremia i-a zis: „Rămâi puţin cu mine până la ceasul al şaselea din noapte, ca să ştii că acest cuvânt este adevărat.”

10 De aceea au rămas amândoi în locul altarului plângând, iar hainele li se rupseseră.

Capitolul 3

1 Când s-a făcut ceasul nopţii, aşa cum îi spusese Domnul lui Ieremia, ei s-au suit împreună pe zidurile cetăţii, Ieremia şi Baruc.

© Biblioteca Spirituală

2 Şi iată, s-a auzit un sunet de trâmbiţe; şi îngeri au ieşit din cer ţinând torţe în mâini şi le-au pus pe zidurile cetăţii.
3 Când i-au văzut Ieremia şi Baruc, au plâns, zicând: „Acum ştim că cuvântul este adevărat!”
4 Şi Ieremia i-a implorat pe îngeri, zicând: „Vă rog, nu distrugeţi cetatea până nu voi spune ceva Domnului.”
5 Şi Domnul a vorbit îngerilor, zicând: „Nu distrugeţi cetatea până nu voi vorbi alesului meu, Ieremia.”
6 Atunci Ieremia a luat cuvântul şi a zis: „Te rog, Doamne, porunceşte-mi să vorbesc în prezenţa Ta.”
7 Şi Domnul a zis: „Vorbeşte, alesul Meu, Ieremia!”
8 Şi Ieremia a zis: „Iată, Doamne, acum ştim că dai cetatea în mâinile vrăjmaşilor ei, şi ei îi vor duce pe popor la Babilon.”
9 Ce vrei să fac cu vasele sfinte ale slujbei templului?
10 Şi Domnul i-a zis: „Ia-le şi pune-le pământului, zicând: „Ascultă, pământule, glasul creatorului tău, care te-a zidit în abundenţa apelor, care te-a pecetluit cu şapte peceţi pentru şapte epoci, şi după acestea îţi vei primi podoabele (?) —
11 Păzeşte vasele slujbei templului până la adunarea iubitului.”
12 Şi Ieremia a vorbit, zicând: „Te rog, Doamne, arată-mi ce să fac pentru Abimelec, etiopianul, căci a făcut multe bunătăţi robului Tău Ieremia.
13 Căci m-a scos din groapa mociroasă; şi nu vreau să vadă distrugerea şi pustiirea acestei cetăţi, ci să ai milă de el şi să nu fie întristat.”
14 Şi Domnul i-a zis lui Ieremia: „Trimite-l în via lui Agripa şi-l voi ascunde la umbra muntelui până voi face poporul să se întoarcă în cetate.”
15 Iar tu, Ieremia, du-te cu poporul tău în Babilon şi rămâi cu ei, propovăduindu-le până îi voi aduce înapoi în cetate.
16 Dar lasă-l pe Baruc aici până când voi vorbi cu el.
17 După ce a spus aceste lucruri, Domnul S-a înălţat de la Ieremia la cer.
18 Dar Ieremia şi Baruc au intrat în Locul Sfânt şi au luat vasele pentru slujba templului şi le-au aruncat în pământ, aşa cum le spusese Domnul.
19 Şi îndată i-a înghiţit pământul.
20 Şi amândoi au şezut şi au plâns.
21 Iar când s-a făcut dimineaţa, Ieremia a trimis pe Abimelec, zicând: „Ia un coş şi du-te la moşia lui Agripa, pe drumul de munte, şi adu nişte smochine ca să le dai bolnavilor din popor; căci harul Domnului este peste tine şi slava Lui este peste capul tău.”
22 După ce a zis acestea, Ieremia l-a trimis să plece; şi Abimelec a plecat, aşa cum i-a spus.

Capitolul 4

1 Şi când s-a făcut dimineaţă, iată că oştirea haldeenilor înconjura cetatea.
2 Şi marele înger a trâmbiţat, zicând: „Intraţi în cetate, oştire a haldeenilor! Căci iată, poarta vi se deschide.
3 De aceea, să intre împăratul cu mulţimile lui şi să ia tot poporul captiv.
4 Dar Ieremia a luat cheile templului, a ieşit afară din cetate şi le-a aruncat în faţa soarelui, zicând: „Ţie îţi spun, Soare, ia cheile templului lui Dumnezeu şi păzeşte-le până în ziua în care Domnul ţi le va cere.
5 Căci nu am fost găsiţi vrednici să le păzim, căci am devenit păzitori necredincioşi.”
6 Pe când Ieremia încă plângea pentru popor, l-au scos afară cu poporul şi i-au târât în Babilon.
7 Dar Baruc şi-a pus ţărână pe cap, a şezut şi a rostit această jale, zicând: „De ce a fost pustiit Ierusalimul? Din cauza păcatelor poporului iubit a fost dat în mâinile vrăjmaşilor - din cauza păcatelor noastre şi ale poporului.
8 Dar să nu se laude cei fără de lege, zicând: „Am fost destul de puternici ca să cucerim cetatea lui Dumnezeu prin puterea noastră!”, dar ea v-a fost dată vouă din cauza păcatelor noastre.

© Biblioteca Spirituală

9 Dumnezeu se va îndura de noi şi ne va face să ne întoarcem în cetatea noastră, dar voi nu veţi supravieţui!

10 Fericiţi sunt părinţii noştri, Avraam, Isaac şi Iacov, căci ei au plecat din lumea aceasta şi n-au văzut nimicirea acestei cetăţi.

11 După ce a spus acestea, Baruc a plecat din cetate, plângând şi zicând: „Într-un fel de întristare pentru tine, Ierusalime, am ieşit de la tine!"

12 Şi a rămas şezând într-un mormânt, iar îngerii au venit la el şi i-au explicat tot ce i-a descoperit Domnul prin ei.

Capitolul 5

1 Abimelec a luat smochine în căldura cea mare şi, ajungând într-un copac, s-a aşezat la umbra lui ca să se odihnească puţin.

2 Şi şi-a sprijinit capul pe coşul cu smochine, a adormit şi a dormit 66 de ani; şi nu s-a trezit din somn.

3 Şi după aceea, când s-a trezit din somn, a zis: „Am dormit puţin dulce, dar capul mi-e greu, pentru că n-am dormit suficient."

4 Apoi a descoperit coşul cu smochine şi le-a găsit picurând lapte.

5 Şi a zis: „Aş vrea să dorm puţin mai mult, pentru că capul mi-e greu. Dar mă tem că voi adormi şi mă voi trezi târziu şi tatăl meu Ieremia ar avea o părere de rău despre mine; căci dacă nu s-ar grăbi, nu m-ar fi trimis astăzi în zori.

6 Aşadar, mă voi scula şi voi merge pe căldura cea mare; căci nu este oare căldură, nu este oare trudă în fiecare zi?"

7 S-a sculat, a luat coşul cu smochine, l-a pus pe umeri şi a intrat în Ierusalim. Nu l-a recunoscut nici casa lui, nici locul acela, nici familia lui, nici pe vreunul dintre cunoscuţii lui.

8 Şi a zis: „Binecuvântat fie Domnul, căci astăzi m-a cuprins o mare rătăcire!

9 Aceasta nu este cetatea Ierusalimului; m-am rătăcit, pentru că am venit pe drumul muntelui când m-am trezit din somn; şi, pentru că mi-era greu capul pentru că nu am dormit suficient, m-am rătăcit.

10 Ieremia i se va părea de necrezut că m-am rătăcit!

11 Şi a ieşit din cetate; şi, pe măsură ce căuta, a văzut semnele de reper ale cetăţii şi a zis: „Iată, aceasta este cetatea; m-am rătăcit."

12 Şi s-a întors din nou în cetate şi a căutat şi n-a găsit pe nimeni din poporul lui; şi a zis: „Binecuvântat fie Domnul, căci m-a cuprins o mare rătăcire!"

13 Şi a ieşit din nou din cetate şi a rămas acolo întristat, neştiind încotro să se ducă.

14 Şi a pus coşul jos, zicând: „Voi sta aici până când Domnul mă va lua de la mine această rătăcire."

15 Şi pe când şedea, a văzut un bătrân venind de la câmp; şi Abimelec i-a zis: „Îţi spun, bătrâne, ce cetate este aceasta?"

16 Şi Abimelec i-a răspuns: „Este Ierusalimul."

17 Şi Abimelec i-a zis: „Unde este Ieremia preotul şi Baruc logofătul şi tot poporul acestei cetăţi, căci nu i-am putut găsi?"

18 Şi bătrânul i-a zis: „Nu eşti tu din cetatea aceasta? Văzând că îţi aminteşti astăzi de Ieremia, pentru că întrebi despre el după atâta vreme?"

19 Căci Ieremia este în Babilon cu poporul; căci au fost duşi captivi de împăratul Nebucadneţar şi Ieremia este cu ei ca să le vestească vestea bună şi să-i înveţe Cuvântul.

20 De îndată ce Abimelec a auzit aceste cuvinte de la bătrân, a zis: „Dacă n-ai fi bătrân şi dacă n-ar fi fost îngăduit unui om să mustre pe un om mai în vârstă decât el, aş râde de tine şi aş zice că eşti nebun, fiindcă spui că poporul a fost dus captiv în Babilon.

21 Chiar dacă s-ar fi pogorât râsul cerului asupra lor, tot n-ar fi avut timp să intre în Babilon!

22 Cât timp a trecut de când m-a trimis tatăl meu Ieremia la moşia lui Agripa să aduc câteva smochine, ca să le dau bolnavilor din popor?

© Biblioteca Spirituală

23 M-am dus şi le-am luat şi, când am ajuns la un copac în căldură arzătoare, m-am aşezat să mă odihnesc puţin şi mi-am sprijinit capul pe coş şi am adormit.
24 Şi când m-am trezit, am descoperit coşul cu smochine, crezând că am întârziat; şi am găsit smochinele picurând lapte, exact aşa cum le adunasem.
25 Dar voi ziceţi că poporul a fost dus captiv în Babilon.
26 Dar ca să ştii, ia smochinele şi vezi!
27 Şi a descoperit coşul cu smochine pentru bătrân, şi acesta le-a văzut picurând lapte.
28 Şi când le-a văzut bătrânul, a zis: O, fiul meu, tu eşti un om drept şi Dumnezeu n-a vrut să vezi pustiirea cetăţii, aşa că a adus această transă asupra ta.
29 Căci iată că se împlinesc astăzi 66 de ani de când poporul a fost dus captiv în Babilon.
30 Dar ca să înveţi, fiul meu, că ceea ce îţi spun este adevărat - priveşte în câmp şi vezi că coacerea recoltelor nu a apărut.
31 Şi observă că smochinele nu sunt la sezon şi fii luminat.
32 Atunci Abimelec a strigat cu glas tare, zicând: „Te binecuvântez, Dumnezeul cerului şi al pământului, odihna sufletelor drepţilor în orice loc!"
33 Apoi a zis bătrânului: „Ce lună este aceasta?"
34 Şi el a răspuns: „Nisan" (adică Abib).
35 Şi a luat nişte smochine, le-a dat bătrânului şi i-a zis: „Dumnezeu să-ţi lumineze calea spre cetatea de sus, Ierusalimul!"

Capitolul 6

1 După aceea, Abimelec a ieşit din cetate şi s-a rugat Domnului.
2 Şi iată, un înger al Domnului a venit şi l-a luat de mâna dreaptă şi l-a adus înapoi unde şedea Baruc şi l-a găsit într-un mormânt.
3 Şi când s-au văzut unul pe altul, au plâns amândoi şi s-au sărutat.
4 Dar Baruc a ridicat ochii şi a văzut cu ochii lui smochinele care erau acoperite în coşul lui Abimelec.
5 Şi ridicându-şi ochii spre cer, s-a rugat, zicând:
6 „ Tu eşti Dumnezeul care dăruieşte răsplată celor ce Te iubesc. Pregăteşte-te, inimă a mea, şi bucură-te şi veseleşte-te în cortul tău, zicând casei tale trupeşti: «Tristarea ta s-a schimbat în bucurie!» Căci Cel Ajuns vine şi te va izbăvi în cortul tău, căci nu este păcat în tine.
7 Înviorează-te în cortul tău, în credinţa ta feciorelnică şi crede că vei trăi!
8 Uită-te la acest coş cu smochine - căci iată, au 66 de ani şi nu s-au uscat sau nu s-au putrezit, ci picură lapte din ele.
9 Aşa va fi şi cu tine, trupul meu, dacă faci ce ţi-a poruncit îngerul dreptăţii.
10 Cel ce a păzit coşul cu smochine, Acela te va păzi din nou prin puterea lui.
11 După ce a spus Baruc aceste cuvinte, i-a zis lui Abimelec: „Scoală-te şi haideţi să ne rugăm ca Domnul să ne arate cum vom putea trimite lui Ieremia în Babilon vestea despre adăpostul oferit pentru tine pe drum."
12 Şi Baruc s-a rugat, zicând: „Doamne Dumnezeule, puterea noastră este lumina aleasă care iese din gura Ta.
13 Te implorăm şi te implorăm bunătatea Ta, Tu, al cărui nume mare nimeni nu-l poate cunoaşte, ascultă glasul robilor Tăi şi fă ca cunoştinţa să vină în inimile noastre.
14 Ce vom face şi cum vom trimite această veste lui Ieremia în Babilon?"
15 Şi pe când se ruga Baruc încă, iată că un înger al Domnului a venit şi i-a spus toate aceste cuvinte lui Baruc: „Inspector al luminii, nu te îngrijora cum vei trimite lui Ieremia; Căci mâine, la răsăritul soarelui, vine un vultur la tine şi-l vei îndruma către Ieremia.
16 De aceea, scrie într-o scrisoare şi spune copiilor lui Israel: «Străinul care vine la voi să fie pus deoparte şi să treacă cincisprezece zile; după aceea vă voi duce în cetatea voastră», zice Domnul.
17 Cine nu se desparte de Babilon nu va intra în cetate; şi-i voi pedepsi, împiedicându-i să fie primiţi înapoi de babilonieni», zice Domnul.

© Biblioteca Spirituală

18 Şi după ce îngerul a spus acestea, s-a îndepărtat de Baruc.
19 Şi Baruc a trimis la piaţa neamurilor şi a luat papirus şi cerneală şi a scris o scrisoare astfel: Baruc, slujitorul lui Dumnezeu, scrie lui Ieremia în robia Babilonului:
20 Salut! Bucură-te, căci Dumnezeu nu ne-a îngăduit să plecăm din această cetate care a plâns pentru cetatea care a fost pustiită şi umilită.
21 De aceea, Domnul a avut milă de lacrimile noastre şi Şi-a adus aminte de legământul pe care l-a încheiat cu părinţii noştri, Avraam, Isaac şi Iacov.
22 Şi a trimis la mine pe îngerul Său şi mi-a spus aceste cuvinte pe care ţi le trimit.
23 Acestea sunt deci cuvintele pe care le-a rostit Domnul, Dumnezeul lui Israel, care ne-a scos din Egipt, din cuptorul cel mare: Pentru că n-aţi păzit poruncile Mele, ci inima voastră s-a înălţat şi v-aţi îngâmfat înaintea Mea, cu mânie şi urgie v-am dat în cuptorul din Babilon.
24 Dacă deci, zice Domnul, veţi asculta glasul Meu, şi din gura robului Meu Ieremia, îl voi scoate din Babilon pe cel ce ascultă, dar cel ce nu ascultă va fi străin în Ierusalim şi în Babilon.
25 Îi veţi pune la încercare cu apa Iordanului; şi cel ce nu ascultă va fi demascat: acesta este semnul pecetii celei mari.

Capitolul 7

1 Baruc s-a sculat şi a plecat de la mormânt şi a găsit vulturul stând afară, afară din mormânt.
2 Vulturul i-a zis cu glas omenesc: „Bucură-te, Baruc, ispravnic al credinţei!”
3 Baruc i-a zis: „Tu, care vorbeşti, eşti ales dintre toate păsările cerului, căci aceasta se vede din strălucirea ochilor tăi; spune-mi, aşadar, ce faci aici?”
4 Vulturul i-a zis: „Am fost trimis aici, ca să poţi trimite prin mine orice mesaj doreşti.”
5 Baruc i-a zis: „Poţi duce acest mesaj lui Ieremia în Babilon?”
6 Vulturul i-a zis: „Într-adevăr, pentru acest motiv am fost trimis.”
7 Baruc a luat scrisoarea şi 15 smochine din coşul lui Abimelec, le-a legat de gâtul vulturului şi i-a zis: „Ţie spun, rege al păsărilor, du-te în pace şi sănătate şi du-mi mesajul.
8 Nu fi ca corbul pe care l-a trimis Noe şi care nu s-a mai întors la el în arcă; ci fii ca porumbelul care, a treia oară, a adus o veste celui drept.
9 Tot aşa, du şi tu aceste veşti bune lui Ieremia şi celor ce sunt în robie cu el, ca să-ţi fie bine; du papirusul acesta poporului şi alesului lui Dumnezeu.
10 Chiar dacă toate păsările cerului te înconjoară şi vor să se lupte cu tine, luptă, şi Domnul îţi va da putere.
11 Şi nu te abate nici la dreapta, nici la stânga, ci mergi drept ca o săgeată, în puterea lui Dumnezeu, şi slava Domnului va fi cu tine pe tot drumul.
12 Atunci vulturul a zburat şi s-a dus la Babilon, având scrisoarea legată de gât; şi când a ajuns, s-a oprit pe un stâlp afară din cetate, într-un loc pustiu.
13 Şi a tăcut până a venit Ieremia, căci el şi câţiva din popor ieşeau să îngroape un mort afară din cetate.
14 (Căci Ieremia îi ceruse împăratului Nebucadneţar, zicând: „Dă-mi un loc unde să-i pot îngropa pe cei morţi din poporul meu!” Şi împăratul i l-a dat.)
15 Şi pe când ieşeau ei cu trupul mort şi plângeau, au ajuns la locul unde era vulturul.
16 Şi vulturul a strigat cu glas tare, zicând: „Ţie spun, Ieremia, slujitorul ales al lui Dumnezeu, du-te şi adună poporul şi vino aici, ca să audă scrisoarea pe care ţi-am adus-o de la Baruc şi Abimelec.
17 Când a auzit Ieremia lucrul acesta, a slăvit pe Dumnezeu; s-a dus şi a adunat poporul împreună cu soţiile şi copiii lui şi a venit la locul unde era vulturul.
18 Şi vulturul a coborât peste trupul mort, şi acesta a înviat.
19 (Acum, aceasta s-a întâmplat pentru ca ei să creadă.)
20 Şi tot poporul a fost uimit de cele întâmplate şi a zis: „Acesta este Dumnezeul care S-a arătat părinţilor noştri în pustie prin Moise şi acum ni S-a arătat prin vultur.”
21 Şi vulturul a zis: „Ţie îţi spun, Ieremia, vino, dezleagă această scrisoare şi citeşte-o

© Biblioteca Spirituală

poporului." Aşa că a dezlegat scrisoarea şi a citit-o poporului.
22 Şi când poporul a auzit aceasta, a plâns şi şi-a pus ţărână pe cap şi i-au zis lui Ieremia: „Eliberează-ne şi spune-ne ce să facem ca să putem intra din nou în cetatea noastră."
23 Şi Ieremia a răspuns şi le-a zis: „Faceţi tot ce aţi auzit din scrisoare şi Domnul ne va conduce în cetatea noastră."
24 Şi Ieremia a scris o scrisoare lui Baruc, spunând astfel: „Fiule iubit, nu fi neglijent în rugăciunile tale, implorând pe Dumnezeu pentru noi, ca să ne îndrepte calea până când vom ieşi de sub jurisdicţia acestui rege nelegiuit.
25 Căci ai fost găsit drept înaintea lui Dumnezeu şi El nu te-a lăsat să vii aici, ca să nu vezi necazul care a venit peste popor din mâna babilonienilor.
26 Căci este ca un tată cu singurul său fiu, care este dat spre pedeapsă; şi cei ce-l văd pe tatăl său şi-l mângâie îi acoperă faţa, ca să nu vadă cum este pedepsit fiul său şi să fie şi mai mult măcinat de durere.
27 Căci astfel Dumnezeu a avut milă de voi şi nu v-a lăsat să intraţi în Babilon, ca să nu vedeţi necazul poporului.
28 Căci de când am venit aici, durerea nu ne-a părăsit, de 66 de ani astăzi.
29 Căci de multe ori, când am ieşit, am găsit unii dintre oameni spânzuraţi de regele Nebucadneţar, plângând şi zicând: „Ai milă de noi, Dumnezeule-ŢAR!"
30 Când am auzit aceasta, m-am întristat şi am plâns cu o jale îndoită, nu numai pentru că erau spânzuraţi, ci şi pentru că chemau un Dumnezeu străin, zicând: „Ai milă de noi!"
31 Dar mi-am amintit de zilele de sărbătoare pe care le-am sărbătorit în Ierusalim înainte de robia noastră; Şi când mi-am adus aminte, am gemut şi m-am întors acasă, tânguindu-mă şi plângând.
32 Acum, dar, roagă-te în locul unde eşti, tu şi Abimelec, pentru poporul acesta, ca să asculte de glasul Meu şi de poruncile gurii Mele şi să plecăm de aici.
33 Căci îţi spun că, în tot timpul cât am stat aici, ne-au ţinut supţi, zicând: „Cântaţi-ne un cântec din cântările Sionului, cântecul Dumnezeului vostru!" Psalmul 3-4
34 Şi le răspundem: „Cum vom cânta pentru voi, fiindcă suntem într-o ţară străină?"
35 După aceea, Ieremia a legat scrisoarea de gâtul vulturului, zicând: „Duceţi-vă în pace şi Domnul să ne aibă pe amândoi în pază!"
36 Vulturul a zburat şi a venit la Ierusalim şi i-a dat scrisoarea lui Baruc; iar după ce a dezlegat-o, a citit-o şi a sărutat-o şi a plâns când a auzit despre necazurile şi suferinţele poporului.
37 Ieremia a luat smochinele şi le-a împărţit bolnavilor din popor şi i-a învăţat să se abţină de la întinăciunile neamurilor din Babilon.

Capitolul 8

1 Şi a venit ziua în care Domnul a scos poporul din Babilon.
2 Domnul a zis lui Ieremia: „Scoală-te, tu şi poporul, du-te la Iordan şi spune poporului: «Oricine doreşte pe Domnul să părăsească lucrările Babilonului!
3 Cât despre bărbaţii care au luat de la ei şi femeile care au luat de la ei, cei ce te ascultă să treacă şi să-i duci la Ierusalim; dar pe cei ce nu te ascultă să nu-i duci acolo.»
4 Ieremia a spus aceste cuvinte poporului. Şi s-au sculat şi au venit la Iordan ca să treacă.
5 Pe măsură ce le-a spus cuvintele pe care i le spusese Domnul, jumătate dintre cei ce luaseră de la ei de soţii n-au vrut să asculte de Ieremia, ci i-au zis: «Nu ne vom părăsi niciodată soţiile, ci le vom aduce înapoi cu noi în cetatea noastră.»
6 Au trecut Iordanul şi au ajuns la Ierusalim.
7 Ieremia, Baruc şi Abimelec s-au sculat şi au zis: «Niciun om care s-a unit cu babilonienii nu va intra în cetatea aceasta!»
8 Şi au zis unul către altul: „Să ne sculăm şi să ne întoarcem în Babilon, la locul nostru." Şi au plecat.
9 Dar pe când se întorceau ei în Babilon, babilonienii le-au ieşit în întâmpinare, zicând: „Nu veţi intra în cetatea noastră, pentru că ne-aţi urât şi ne-aţi părăsit în secret; de aceea nu puteţi

© Biblioteca Spirituală

intra cu noi.

10 Căci am făcut un jurământ solemn împreună, în numele dumnezeului nostru, că nu vă vom primi nici pe voi, nici pe copiii voştri, din moment ce ne-aţi părăsit în secret.

11 Şi auzind acestea, s-au întors şi au venit într-un loc pustiu, departe de Ierusalim, şi-au zidit o cetate şi au numit-o „SAMARIA".

12 Şi Ieremia a trimis la ei, zicând: „Pocăiţi-vă, căci îngerul dreptăţii vine şi vă va duce la locul vostru cel înalt."

Capitolul 9

1 Cei ce erau cu Ieremia se bucurau şi aduceau jertfe pentru popor timp de nouă zile.

2 Dar în ziua a zecea, singur Ieremia a adus jertfă.

3 Şi s-a rugat astfel: „Sfântă, sfântă, sfântă, mireasmă plăcută a copacilor vii, lumină adevărată care mă luminează până mă înalţ la Tine;

4 Te implor pentru mila Ta - pentru glasul dulce al celor doi serafimi, te implor - pentru o altă mireasmă plăcută.

5 Şi fie ca Mihail, arhanghelul dreptăţii, care deschide porţile celor drepţi, să fie păzitorul meu (?) până când îi va face pe cei drepţi să intre.

6 Te implor, Doamne atotputernic al întregii creaţii, nenăscut şi neînţeles, în care toată judecata era ascunsă înainte ca aceste lucruri să existe."

7 După ce Ieremia a spus acestea şi în timp ce stătea în zona altarului cu Baruc şi Abimelec, a devenit ca unul al cărui suflet i-a plecat.

8 Şi Baruc şi Abimelec plângeau şi strigau cu glas tare: „Vai de noi! Căci tatăl nostru Ieremia ne-a părăsit - preotul lui Dumnezeu a plecat!"

9 Şi tot poporul le-a auzit plânsul şi au alergat cu toţii la ei şi l-au văzut pe Ieremia zăcând pe pământ ca mort.

10 Şi şi-au rupt hainele, şi-au pus ţărână pe cap şi au plâns amarnic.

11 Şi după aceasta s-au pregătit să-l îngroape.

12 Şi iată, s-a auzit un glas care zicea: „Nu îngropaţi pe cel ce mai trăieşte, căci sufletul lui se întoarce în trupul lui!"

13 Şi când au auzit glasul, nu l-au îngropat, ci au stat în jurul cortului lui trei zile, întrebând: „Când va învia?"

14 Şi după trei zile sufletul lui s-a întors în trupul lui şi şi-a ridicat glasul în mijlocul tuturor şi a zis: „Slăviţi-L pe Dumnezeu cu un glas! Slăviţi-L pe Dumnezeu şi pe Fiul lui Dumnezeu care ne trezeşte - Mesia Isus - lumina tuturor veacurilor, lampa nestinsă, viaţa credinţei.

15 Dar după aceste vremuri vor mai fi 477 de ani şi el va veni pe pământ.

16 Şi pomul vieţii sădit în mijlocul raiului va face ca toţi pomii neroditori să aducă rod, şi vor creşte şi vor înmuguri.

17 Şi pomii care au înmugurit şi s-au îngâmfat şi au zis: „Am dat puterea noastră (?) aerului", el îi va face să se ofilească, cu măreţia ramurilor lor, şi îi va face să fie judecaţi - acel copac bine înrădăcinat!

18 Şi ce este purpuriu va deveni alb ca lâna - zăpada se va înnegri - apele dulci vor deveni sărate, iar ce este sărat va deveni dulce, în lumina intensă a bucuriei lui Dumnezeu.

19 Şi va binecuvânta ostroavele, ca să devină roditoare prin cuvântul gurii lui Mesia.

20 Căci El va veni şi va ieşi şi va alege pentru Sine doisprezece apostoli ca să propovăduiască vestea printre neamuri – El, pe care L-am văzut împodobit de tatăl Său şi venind în lume pe Muntele Măslinilor – şi El va sătura sufletele flămânde.

21 Când Ieremia spunea acestea despre Fiul lui Dumnezeu – că vine în lume – poporul s-a mâniat foarte tare şi a zis: „Aceasta este o repetare a cuvintelor rostite de Isaia, fiul lui Amos, când a zis: Am văzut pe Dumnezeu şi pe Fiul lui Dumnezeu.

22 Veniţi, dar, şi să nu-L omorâm cu acelaşi fel de moarte cu care l-am omorât pe Isaia, ci să-L ucidem cu pietre."

23 Şi Baruc şi Abimelec s-au întristat foarte tare, pentru că voiau să audă pe deplin tainele

© Biblioteca Spirituală

pe care le văzuse.

24 Dar Ieremia le-a zis: „Tăceţi şi nu plângeţi, căci nu mă pot ucide până nu vă voi descrie tot ce am văzut."

25 Şi le-a zis: „Aduceţi-mi aici o piatră."

26 Şi a ridicat-o şi a zis: „Luminare a veacurilor, fă ca această piatră să fie ca mine la înfăţişare, până când voi descrie lui Baruc şi lui Abimelec tot ce am văzut."

27 Atunci piatra, după porunca lui Dumnezeu, a luat înfăţişarea lui Ieremia.

28 Şi aruncau cu pietre piatra, crezând că era Ieremia!

29 Dar Ieremia le-a spus lui Baruc şi lui Abimelec toate tainele pe care le văzuse şi îndată s-a oprit în mijlocul poporului, dorind să-şi termine slujba.

30 Atunci piatra a strigat, zicând: „O, copii nebuni ai lui Israel, de ce mă aruncaţi cu pietre, crezând că sunt Ieremia? Iată, Ieremia stă în mijlocul vostru!"

31 Şi când l-au văzut, îndată s-au năpustit asupra lui cu multe pietre, şi slujba lui s-a împlinit.

32 Şi când au venit ***Baruc*** şi ***Abimelec***, l-au îngropat şi, luând piatra, au pus-o pe mormântul lui şi au scris-o astfel: „*Aceasta este piatra care a fost aliatul lui Ieremia*."

A patra carte a lui Baruch este un text pseudoepigrafic al Vechiului Testament.

"***Paralipomena lui Ieremia"*** apare ca titlu în mai multe manuscrise greceşti antice ale lucrării, însemnând „*lucruri omise din (Cartea lui) Ieremia*." Face parte din Biblia ortodoxă etiopiană.

Domnul îi dezvăluie lui Ieremia că Ierusalimul va fi distrus din cauza impietăţii israeliţilor. Ieremia îl informează pe Baruc , iar în acea noapte văd îngeri deschizând uşa oraşului. Ieremia este instruit de Domnul să ascundă în mod miraculos în pământ veşmintele marelui preot al Templului. Caldeenii intră în Ierusalim, iar Ieremia îi urmează pe israeliţi în exil, în timp ce Baruc rămâne în Ierusalim. Abimelec (= Ebed-Melec etiopianul din ***Ieremia 38:7***) adoarme timp de 66 de ani şi se trezeşte lângă un coş cu smochine, conservate perfect proaspete. Deoarece smochinele sunt proaspete în afara sezonului, Abimelec îşi dă seama că a dormit ani de zile în mod miraculos. Abimelec se reuneşte cu Baruc. Vor să comunice cu Ieremia, care este încă în Babilon, aşa că Baruc se roagă Domnului, care îi trimite un vultur. Vulturul ia o scrisoare şi câteva dintre smochine lui Ieremia. Îl găseşte pe Ieremia oficiind o înmormântare şi se aşează pe cadavru, aducându-l înapoi la viaţă, anunţând astfel sfârşitul exilului. Israeliţii se întorc la Ierusalim, dar numai bărbaţilor care nu au soţii străine li se permite să treacă Iordanul.

La fel ca marii profeţi , 4 Baruc susţine divorţul de soţiile străine şi exilarea celor care nu vor face acest lucru. Conform lui 4 Baruc, samaritenii sunt descendenţii unor astfel de căsătorii mixte.

© Biblioteca Spirituală